

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 54.

Tolvte Session.

17de Møde.

Torsdagen den 25de Decbr. Kl. 1.

(Fortsat.)

M. Hage: Naar det ærede Medlem fra Solland (Kroggh) har Tvivl, vil jeg virkelig raade ham til at stemme for Ændringsforslaget; thi naar det er Praxis nu, og det er jo indbrømmet, at man i enkelte Tilfælde dømmes efter et frit Skjøn, hvorfor da ikke lovliggjøre det? Maa jeg bringe i det ærede Medlems Erindring, der har Tvivl, at det her ikke gjælder Livet, men kun 100 Rd., thi hvad der gaar over denne Sum, kan appelleres til en høiere Domstol; og maa jeg endvidere erindre om, at denne forventede Handelsret skal præstideres af en juridisk Dommer og af en juridisk Justitssecretair. Tvivler Noget om, at denne juridiske Dommer ikke vil have en saadan Indflydelse paa de fire ulærde Mænd, at de vel ville vogte sig for, som min ærede Nabo tænkte paa, at dømme uden gode Grunde imod et directe Beviis? Jeg troer ikke, at de Herrer, der ere i Tvivl med Hensyn til deres Stemmegivning, kunne have nogen Tvivl om, at de bør stemme for Ændringsforslaget.

Sass: De Forhandlinger, som have fundet Sted, foranledige mig til et Par Bemærkninger, navnlig med Hensyn til hvad der er fremført af en af de sidste ærede Talere. Man paaberaabte sig nemlig Forholdet mellem Livet og Loven; men jeg troer, at de Love, der ikke ere grundede paa den naturlige Ret, ikke due.

Derfor Livet nu allerede er i denne Retning saa stærkt, at det har ført med sig, at man ved Søs og Handelsretter har maattet gaae efter, hvad der var Coutume, som er udtalt af de Herrer Jurister, og dømme efter Skjøn, hvorfor saa ikke gjøre det lovligt ved at indføre det i Loven og antage dette Ændringsforslag? Med Hensyn til hvad der af flere ærede Jurister er bemærket angaaende Retsbevidstheden, skal jeg, for ikke at blive for vidtløftig, henholde mig til et eneste Punkt, nemlig det, at i Sager, hvor personlige Interesser komme paa Spil, er det Folkets Bevidsthed her i Landet og altsaa Retsbevidstheden, at der meget ofte bliver aflagt falsk Ed, og jeg troer, at dette Ændringsforslag, naar det bliver vedtaget, vil bidrage til, at der ikke saa hyppigt vil blive krævet Ed, som nu er Tilfældet. Med disse saa Bemærkninger, som jeg har fundet mig foranlediget til at gjøre, skal jeg anbefale Ændringsforslaget til Thingets Vedtagelse.

Kroggh: Jeg vil blot svare det ærede Medlem fra Randers (M. Hage) med Hensyn til den Bemærkning, han gjorde, at det forekommer mig at være et overmaade godt Beviis, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (L. E. Larsen) fremførte, nemlig at der var megen Vanskelighed forbundet med at faae den Paragraph ind, som er foreslaaet efter § 55, da Høiesteret derved vilde kunne komme til i de samme Sager at dømme snart efter ubundne Beviser og snart efter lovbestemte.

Alberti: Der er blevet lagt Vægt paa, at de ikke-juridiske Dommere i Søs og Han-